

سازمان بهداشت و آموزش پزشکی

اداره کل دامپزشکی خراسان رضوی

موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی

وزارت جهاد کشاورزی

عنوان طرح:

تشکیل بانک ژنی ویروس بیماری نیوکاسل در استان خراسان رضوی

دستگاه سفارش کننده طرح:

اداره کل دامپزشکی استان خراسان رضوی

مجری طرح: دکتر رضا طرقي

موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی، شعبه شمال شرق کشور

۱۳۹۸

سازمان تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی

اداره کل دامپزشکی خراسان رضوی

موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی

بیماری‌های دام

وزارت جهاد کشاورزی

عنوان طرح:

تشکیل بانک ژنی ویروس بیماری نیوکاسل در استان خراسان رضوی

دستگاه سفارش کننده طرح:

اداره کل دامپزشکی استان خراسان رضوی

مجری طرح: دکتر رضا طرقی

موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی، شعبه شمال شرق کشور

همکاران: دکتر ناصر مرگان ازغدی، دکتر سیدالیاس طباطبائی زاده، دکتر شهرام شرقی، دکتر علیرضا هنری، دکتر ایمان سلامتیان، مهندس امیر نوروزی

با تشکر از: دکتر حمیدرضا فرزین، مهندس مجتبی فخرائی، دکتر محمد رضا رویگری، دکتر سعید سودآوری، دکتر آریتا روحبخش، مهندس نوید ایرانخواه، دکتر رضا غفورزاده، دکتر عبدالحمید آقایان و دکتر سیدرضا ناظمی

به نام آفریننده

که به قلم و آنچه می نویسند سوگند یاد کرد.

علم و تحقیق کلید قطعی پیشرفت کشور است. ((مقام معظم رهبری))

پژوهش، فرآیند تولید علم است و تولید فناوری به کارگیری یافته های پژوهشی است و تاثیرگذاری پژوهش و فناوری در تمدن کنونی دنیا و در آینده ی آن بسیار روشن و بدیهی است. ارتقای جایگاه پژوهش با افزایش اعتماد به نفس ، اراده ی مستقل و پذیرش خطر تجربه ، در بوجود آمدن ساختارهای دانایی محور و تقویت این مهم نقش محوری دارد.

نظر به اسناد بالادستی توسعه علمی و نیز به جهت رفع نیازهای اجرایی، با استعانت از خداوند متعال طرح پژوهشی با عنوان ((**تشکیل بانک ژنی ویروس بیماری نیوکاسل در استان خراسان رضوی**)) در راستای اجرای دستورالعمل انجام طرح های پژوهشی تکالیف قانون بودجه سال ۱۳۹۷ و پس از پیشنهاد موضوع فوق در کارگروه تخصصی پژوهش ، فن آوری و نوآوری و تایید شورای برنامه ریزی استان خراسان رضوی به انجام رسیده است .

بدین وسیله از کلیه دست اندرکاران اجرای طرح شامل مجری گرامی آقای دکتر رضا طرقی عضو محترم هیات علمی موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی ، دستگاههای اجرایی از جمله کمیته آموزش و پژوهش دامپزشکی استان ، دبیرخانه محترم کارگروه آموزش ، پژوهش ، فناوری و نوآوری خراسان رضوی، دانشگاه محترم فردوسی مشهد، موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی شمال شرق کشور، سازمان مدیریت و برنامه ریزی خراسان رضوی و استانداری محترم خراسان رضوی و نیز همکاران عزیز اداره کل دامپزشکی خراسان رضوی که به هر نحوی در مراحل مختلف بررسی ، تصویب ، نمونه برداری، آزمون ، پردازش ، تحلیل ، نتیجه گیری و در نهایت تدوین کتابچه حاصل تلاش و پشتیبانی نموده اند ، تقدیر و تشکر می گردد.

امید است اجرای تحقیقات کاربردی دستمایه مناسبی در راستای کنترل و پیشگیری از بیماریهای مشترک بین انسان و دام ، بیماریهای واگیر دامی و تامین امنیت غذایی از راه کنترل فرآورده های خام دامی، به منظور اجرای بهتر خدمت رسانی به مردم مهربان کشور عزیزمان جمهوری اسلامی ایران ایجاد کند .

دکتر احمد شریعتی

سازمان بهداشت و درمان

اداره کل دامپزشکی خراسان رضوی

موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی

مدیر کل دامپزشکی خراسان رضوی

فهرست

چکیده:	۱
۱. مقدمه	۳
۳. مروری بر منابع	۵
۴. مواد و روش ها	۸
۵. نتایج	۱۷
۶. بحث	۲۷
۶. منابع	۳۶

چکیده:

بیماری نیوکاسل مهمترین بیماری تنفسی ویروسی گله های مرغ تجاری در استان خراسان رضوی است که موجب خسارت های اقتصادی فراوانی عموماً به اشکال افزایش تلفات و کاهش تولید تخم مرغ می شود. در طی چند سال گذشته با وجود واکسیناسیون های فشرده علیه این بیماری رخداد های زیادی از بیماری از سرتاسر استان گزارش شده است. در این مطالعه جهت مشخص شدن ژنوتیپ های ویروس در طی ۱۳ سال گذشته، تمامی نمونه های ویروسی و بافتی موجود در استان جمع آوری شد. جداسازی/تازه سازی ویروس برای ۱۵۲ نمونه دریافت شده با استفاده از تخم مرغ های جنین دار SPF انجام شد که در ۵۳ مورد جداسازی با موفقیت همراه بود (۳۴,۹٪). تعداد ۲۰ جدایه ویروس بیماری که از گله های مرغ گوشتی، تخمگذار، بومی و بوقلمون شهرهای مختلف استان بودند برای تعیین توالی کامل ژن F انتخاب شدند. تعیین توالی نوکلئوتیدی نشان داد که تمامی ویروس های بیماری نیوکاسل در حال گردش پرندگان استان تقریباً شبیه به یکدیگر بوده و همگی آنها دارای موتیف مشترک -112-RRQKRF در ناحیه محل شکافت پروتئین فیوژن خود و بنا به طبقه بندی جدید متعلق به تحت ژنوتیپ VII.1.1 بودند. فقط یک ویروس جدا شده از مرغ بومی شهرستان مشهد در سال ۱۳۸۸ کاملاً متفاوت از سایر ویروسها بوده، دارای موتیف -112-RRRKRKRF-117 در ناحیه محل شکافت پروتئین فیوژن خود و در تحت ژنوتیپ XIII.2.1 قرار گرفت. این ویروس بسیار شبیه به ویروس GU182323 جدا شده از کشور پاکستان بود. چون تا کنون ما نتوانسته ایم این تحت ژنوتیپ را از هیچیک از رخداد های بیماری در سطح استان ردیابی نماییم بر این باوریم که این ویروس نتوانسته است در بین گله های مرغ تجاری استان شایع شود. اطلاعات بدست آمده موجب تشکیل بانک ژنی ویروس بیماری نیوکاسل در استان خراسان رضوی شد و موید این مهم است که

خوشبختانه تاکنون استان با ژنوتیپ جدیدی از ویروس بیماری نیوکاسل آلوده نشده است و ویروس های در حال گردش از همان منشاء ویروسهای گزارش شده در سال های قبل می باشند با این تفاوت که فواصل تکاملی نوکلئوتیدی آنها در طول ده سال گذشته با شیب ملایمی در حال افزایش می باشند. لذا به نظر میرسد رهیافت تمرکز و اصرار بر ورود واکسن های جدید با احتمال وجود ویروس های جدید نمی تواند رهیافت درستی برای کنترل بیماری در سطح استان باشد. محور اصلی و راهبردی برای کنترل بیماری در سطح استان می بایستی تمرکز بر پیاده سازی تدریجی رعایت اصول امنیت زیستی باشد. همچنین اعمال قوانین و مقررات کاملاً سخت گیرانه در خصوص ورود پرندگان زینتی از کشور پاکستان که بخصوص در فصل بهار معمول می باشد می تواند ضامن عدم رخداد بیماری با تحت ژنوتیپ های جدید ویروس بیماری نیوکاسل در سطح استان باشد.

واژه های کلیدی: ویروس بیماری نیوکاسل، ژن F، تحت ژنوتیپ VII.1.1، تحت ژنوتیپ XIII.2.1، استان

خراسان رضوی

۱. مقدمه

استفاده کاربردی از تکنیک های مولکولی و جدید تشخیصی یکی از روش های بسیار موثر در کاهش هزینه های تولید است که در بیشتر کشورهای پیشرفته بصورت روزمره استفاده می شود. در این روش های تشخیصی هدف ردیابی عامل بیماری در حداقل زمان ممکنه با حداکثر حساسیت و ویژگی است. در این صورت است که این فرصت برای دامپزشکان و پرورش دهندگان پرندگان ایجاد می شود که در زمان ظهور و بروز بیماری ها بتوانند واکنش مناسب و سریع نشان دهند. در اوائل ورود این تکنیک های جدید تشخیصی به کشور ما در بیشتر مواقع عملیاتی نمودن تکنیک ها بیشتر مورد نظر و هدف بود و کمتر به استفاده کاربردی از آنها به منظور کنترل و پیشگیری از بیماری ها و در نهایت کاهش هزینه های تولید توجه می شد. با استقرار تدریجی این روش ها در آزمایشگاه های دولتی و خصوصی کشور، به استفاده های کاربردی از این روش ها بیشتر توجه و پرداخته شد. بطوریکه همکنون تشخیص مولکولی انواع بیماری های مختلف دام و طیور کشور در بیشتر استان های کشور در حال انجام می باشد. تلفیق این روش های تشخیصی با روش های دقیق تر تعیین هویت عوامل بیماریزا همچون تعیین توالی نوکلئوتیدی ژن های کاندید و علم اپیدمیولوژی در سطح وسیع گله ها توانست برای ما اطلاعات با ارزشی را ایجاد نماید که به مولکولار اپیدمیولوژی معروف است. امروزه استفاده کاربردی از مولکولار اپیدمیولوژی به عنوان یکی از پیشرفته ترین ابزار تکنیکی برای پیشگیری و کنترل بیماری ها محسوب می شود که مدت هاست در کشورهای پیشرفته به عنوان یکی از طرح های استراتژیک حوزه پیشگیری و کنترل بیماری ها مطرح می باشد. اگرچه تعداد طرح های بسیاری در این زمینه در نقاط مختلف کشور انجام شده است ولی متأسفانه بیشتر این تلاش

ها بصورت منسجم، منظم، ادامه دار و هدفدار با دید استفاده کاربردی از مولکولاراپیدمولوژی جهت کنترل و پیشگیری بیماری ها انجام نشده است. عموماً این تلاش بیشتر در شکل انجام پایانامه های دانشجویی یا انجام طرح های پژوهشی با نگاه تولید علم و مقاله انجام شده است و کمتر این طرح ها به گونه ای روشمند به منظور رسیدن به هدف نهایی که استفاده کاربردی در پیشگیری و کنترل بیماری باشد طراحی شده است. جهت استفاده کاربردی از مولکولاراپیدمولوژی در بیماری های مختلف نیاز است به محض استقرار روش های تشخیصی مولکولی به سمت آنالیز مستمر داده های بدست آمده پرداخت و در ادامه با تشکیل بانک های ژنی عوامل بیماریزا بطور مستمر و منظم به پایش و رصد این عوامل در گذشته و حال پرداخت. در خصوص بیماری های پرندگان با داشتن چنین اطلاعاتی است که می توان با اطمینان بسیار زیادی در مورد خاستگاه های عوامل بیماریزا در وقوع های جدید بیماری، وقوع بیماری با منشاء پرندگان مهاجر یا آزاد پرواز یا عامل انسانی، واردات کالا یا مواد بیولوژیک، بیوتروریسم و اظهار نظر کرد و به عبارتی کنترل بسیار بیشتری به دریچه های ورود عامل بیماری به منطقه داشت. علیرغم اطلاع رسانی و توجه این مهم در ۱۵ سال گذشته برای دست اندرکاران بخش های دولتی و خصوصی، متأسفانه بجز در موارد محدودی نتوانسته ایم از این اهرم بسیار مهم در جهت کنترل و پیشگیری بیماری ها استفاده نماییم.

در سال ۱۳۸۸ بطور غیر منتظره میزان تلفات بیماری های تنفسی در بین گله های مرغ تجاری استان خراسان به میزان قابل توجه ای افزایش یافت. از اینرو مطالعه ای شکل گرفت تا نقش عوامل ویروسی ایجاد کننده این تلفات در سطح گله های مرغ تجاری استان مشخص شوند. تمرکز عمداً بر روی سه ویروس بیماری نیوکاسل، برونشیت عفونی و آنفلونزای پرندگان H9N2 بود. با در نظر گرفتن علائم کلینیکی و کالبد گشائی، بررسی سرمی، جداسازی ویروس در تخم مرغ های جنین دار SPF، تکنیک RT-PCR و تعیین توالی نوکلئوتیدی مشخص شد که ۸۱٪ گله های بررسی شده در این مطالعه به بیماری یا عفونت بیماری نیوکاسل مبتلا بودند (Toroghi,)

2011). به عبارتی مهمترین عامل بیماریزا در کمپلکس های تنفسی گله های مرغ تجاری استان مربوط به ویروس بیماری نیوکاسل تشخیص داده شد. این بیماری تاکنون خسارات اقتصادی فراوانی عموماً به اشکال افزایش تلفات و کاهش تولید تخم مرغ برای صنعت پرندگان استان ایجاد کرده است.

در طی چند سال گذشته با وجود واکسیناسیون های فشرده علیه این بیماری وقوع های زیادی از بیماری از سرتاسر استان گزارش شده است. به منظور تعیین پروتکل های کنترلی این بیماری نیاز است که همواره در خصوص ویروس های در حال گردش یا ویروس های جدا شده از وقوع های گذشته این بیماری اطلاعات دقیق و کاملی در دست باشد. در مطالعه حاضر تعیین توالی نوکلئوتیدی کامل ژن F برای تمامی ویروس های بیماری نیوکاسل ردیابی شده یا جدا شده در استان صورت گرفت و سپس آنالیز ژنتیکی آنها به روش دیمتروف و همکاران که همکنون آخرین روش پذیرفته شده جهانی است انجام گرفت (Dimitrov et al., 2019). تمامی اطلاعات بدست آمده بصورت بانک ژنی ویروس بیماری نیوکاسل استان خراسان رضوی معرفی شد. بدیهی است از اطلاعات بدست آمده می توان برای طرح های کلان کنترل بیماری استفاده نمود.

۲. مروری بر منابع

تاکنون گزارشات مختلفی از شناسایی و جداسازی ویروس نیوکاسل از پرندگان در ایران گزارش شده است (Esmaelizad et al., 2012, Ebrahimi et al., 2012, Hadipour et al., 2011, Ghiamirad et al., 2010, Momayez et al., 2007, Hemmatzadeh et al., 2006, Kianizadeh et al., 2002, Kianizadeh et al., 1999, Bozorgmehri-Fard and Keyvanfar, 1979, Soltani et al., 2019, Molouki et al., 2019a, Sabouri et al., 2018, Ghalyanchilangeroudi et al., 2018, Mayahi and Esmaelizad, 2017, Sabouri et al., 2016, Boroomand et al., 2016).

در مطالعه ای که توسط کیانی زاده و همکاران انجام گرفت، تعداد ۱۲ ویروس نیوکاسل بین سال های ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۹ از موارد شیوع در استان های مختلف جداسازی گردید. بر اساس ویژگی های بیماریزایی ویروس و تعیین توالی ناحیه شکست ژن F این ویروس ها در دسته های مزوژنیک یا ولوژنیک قرار گرفتند (Kianizadeh et al., 1999). در مطالعه ای دیگر که توسط ابراهیمی و همکاران انجام گرفت، ۷ ایزوله ویروسی جدا شده از ماکیان که در سال های بین ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰ جدا شده بودند، از نظر بیماری زایی و روند تکاملی در میان سایر ویروس های نیوکاسل جدا شده از آسیا مورد بررسی قرار گرفتند (Ebrahimi et al., 2012). در این مطالعه بررسی اپیدمیولوژیک بر اساس توالی ژن F انجام گردید. بر اساس MDT و IVPI تمامی هفت ایزوله از سویه های ولوژنیک بوده اند. مطالعه ای دیگر که در اهواز انجام گرفت، ۳ ویروس نیوکاسل از گله های گوشتی مرغ در سال های ۲۰۱۳-۱۴ جداسازی گردید (Boroomand et al., 2016). بر اساس توالی ناحیه شکست ژن فیوژن و بررسی فیلوژنتیک، ویروس ها ولوژنیک و از سویه های ژنوتیپ VIIId بودند. در مطالعه ای که توسط طرقی و همکاران در گله های مرغ گوشتی استان انجام گرفت، از مجموع ۳۶ گله، جداسازی ویروس در ۲۵ گله انجام گرفت (Toroghi, 2011). بر اساس بررسی ناحیه شکافت پروتئین فیوژن تمامی ویروس ها از سویه های ولوژنیک و متعلق به تحت ژنوتیپ VIIId بودند. همچنین یک ویروس از گله مرغ بومی در شهر مشهد جدا شد که از سویه های ولوژنیک و در ژنوتیپ VIIb قرار داشت. این ویروس بر اساس توالی ناحیه شکست ژن F دارای شباهت با ویروس های نیوکاسل قبلا جدا شده از ایران (۹۳/۸ تا ۹۵/۱ درصد) و کشور پاکستان (۹۷/۵ درصد) می باشد. ویروس ولوژنیک نیوکاسل از سایر رده های پرندگان ایران مانند بلدرچین (Momayez et al., 2007) و شترمرغ (Ghiamirad et al., 2010) گزارش شده است. در مطالعه ای که توسط صبوری و همکاران انجام گرفت، ۸ ایزوله بیماریزای NDV از مرغان بومی در طی سال های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۳ جدا شد. بر اساس آنالیز

فیلوژنتیک ژن کامل F تمامی این ویروس ها در تحت ژنوتیپ VIII قرار می گرفتند. این ویروس ها بیشترین شباهت را به جدایه هایی از کشور چین داشتند (Sabouri et al., 2018). در مطالعه ای که توسط قلیانچی و همکاران بر روی تعیین توالی کامل ژنومی یک ایزوله بیماریزا مربوط به سال ۲۰۱۷ حاصل از مرغ های گوشتی تجاری انجام گرفت، مشاهده شد که ویروس مربوط به تحت ژنوتیپ VIII است و بیشترین شباهت را به ویروس های جدا شده از پاکستان دارد (Ghalyanchilangeroudi et al., 2018). در مطالعه ای که توسط سلطانی و همکاران بر روی ۱۳ ایزوله بیماریزای NDV جدا شده از شیوع های مختلف در طی سال های ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۰ انجام گرفت، آنالیز فیلوژنتیک بر اساس توالی کامل ژن HN نشان داد که این ویروس ها دارای شباهت به ویروس های ژنوتیپ XIII هستند (Soltani et al., 2019). در مطالعه ای که توسط ملوکی و همکاران بر روی نمونه های حاصل از ۱۰۸ گله تجاری گوشتی در طی سال های ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۸ انجام گرفت، ۳۸ گله برای NDV مثبت شدند. بر اساس فیلوژنتیک آنالیز انجام شده با توالی کامل ژن F ویروس های این مطالعه تحت ژنوتیپ VIII را ایجاد می کردند (Molouki et al., 2019a).

مطالعات زیادی تاکنون در دنیا بر روی تعیین توالی کامل ژنومی ویروس نیوکاسل برای مطالعات اپیدمیولوژیک انجام شده است (Wang et al., 2016, Shittu et al., 2016, Wang et al., 2015, Zhang et al., 2012, Kim et al., 2012, Diel et al., 2012b, Linde et al., 2010, Xu et al., 2008, Goudarzi et al., 2019, He et al., 2018, Butt et al., 2019). در مطالعه ای که توسط گودرزی و همکاران انجام گرفت، توالی کامل ژنومی ویروسی ولوژنیک از ژنوتیپ شایع در ایران VIII مورد بررسی قرار گرفت (Goudarzi et al., 2019).

۴. مواد و روش ها

۴-۱- ویروسها، نمونه گیری های بافتی و تزریق به تخم مرغ

دو جدایه RT30 و RT40 ویروس بیماری نیوکاسل که در سال های گذشته در بخش تحقیقات دامپزشکی و بیوتکنولوژی موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی شعبه شمال شرق جداسازی شده بود در تخم مرغ های جنین دار ۱۰ روزه SPF (Venkateshwara Hatcheries, India) تزریق شد تا تازه سازی ویروس ها انجام گیرد. سپس تمامی نمونه های بافتی مشکوک به بیماری موجود در سه مرکز بیمارستان تخصصی طیور ماد، بخش تحقیقات دامپزشکی و بیوتکنولوژی موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی شعبه شمال شرق و اداره کل دامپزشکی استان خراسان رضوی جمع آوری شد. از این نمونه ها صلایه بافتی ۱۰ در صد با استفاده از بافر PBS حاوی ۱۰۰۰۰ واحد پنی سیلین و ۱۰۰۰۰ میکروگرم استرپتومایسین به ازای هر میلی لیتر تهیه شد. سوسپانسیون تهیه شده از نمونه ها با سرعت ۱۰۰۰ g به مدت ۱۵ دقیقه در ۴ درجه سانتیگراد سانتریفوژ شدند. در موارد آلودگی باکتریایی شدید، نمونه ها از فیلتر ۰/۴۵ میکرولیتر عبور داده شدند. پس از سانتریفوژ، مایع روئی هر نمونه به ۳ عدد تخم مرغ جنین دار ده روزه SPF (هر تخم مرغ ۰/۲ میلی لیتر) از راه حفره کوریوالانتوئیک تلقیح گردید. تخم مرغ ها در انکوباتور ۳۷ درجه سانتیگراد قرار داده شدند و هر روزه کنترل گردیدند. جنین های تلف شده تا ۲۴ ساعت پس از تلقیح حذف شدند. جنین های ضعیف و مرده در فاصله ۲ تا ۷ روز پس از تلقیح بعنوان مشکوک به

وجود ویروس در نظر گرفته شد و برداشت مایع آلانئوئیک این تخم مرغ ها انجام شد. تایید حضور یا عدم حضور ویروس با استفاده از تست سریع هماگلوتیناسیون روی لام با استفاده از سوسپانسیون ۱۰ درصد گلبول های قرمز مرغ انجام شد. مایع های برداشت شده در فریزر -۷۰ درجه سانتی گراد برای انجام مراحل بعدی قرار گرفت. در مواردی که تست هماگلوتیناسیون نمونه های برداشت شده منفی بود پاساژ دوم این نمونه ها در تعداد بسیار معدودی مانند نمونه های کبوتری انجام شد. اطلاعات لازم در خصوص تمامی نمونه هایی که تاکنون مثبت ارزیابی شده و تعیین توالی نوکلئوتیدی شده اند در جدول ۱-۴ آمده است. همچنین اطلاعات ۹۹ نمونه که در جداسازی منفی ارزیابی شدند در در جدول ۲-۴ آمده است.

ردیف	کد نمونه	نوع گله	محل	سال وقوع	سال وقوع	بافت
1	RT30	مرغ بومی	مشهد	2010	1388	مغز
2	RT40	گوشتی	سبزوار	2011	1390	مغز
3	RT573	گوشتی	سبزوار	2012	1391	مغز
4	RT698	گوشتی	سبزوار	2012	1391	مغز
5	RT1579	تخمگذار	نیشابور	2012	1391	مغز
6	RT1688	گوشتی	شاندیز	2012	1391	مغز
7	RT1763	گوشتی	مشهد	2012	1391	مغز
8	RT1811	گوشتی	ترت جام	2012	1391	مغز
9	RT1830	گوشتی	شبروان	2012	1391	مغز
10	RT257	گوشتی	نیشابور	2017	1396	مغز
11	RT780	تخمگذار	مشهد	2018	1396	مغز
12	RT349	مرغ بومی	چناران	2018	1397	نای و ریه
13	RT538	گوشتی	مشهد	2018	1397	مغز
14	RT589	گوشتی	کاشمر	2018	1397	ریه و سكال
15	RT606	گوشتی	تایباد	2018	1397	مغز
16	RT651	گوشتی	نیشابور	2019	1397	مغز
17	RT685	گوشتی	خواف	2019	1397	مغز
18	RT298	گوشتی	سبزوار	2019	1398	مغز
19	RT498	بوقلمون	مه ولات	2019	1398	مغز
20	RT189	گوشتی	ترت حیدریه	2019	1398	نای

جدول ۱-۴- اطلاعات گله هائی که جداسازی ویروس بیماری نیوکاسل در آنها مثبت ارزیابی شد.

ردیف	سال/کد نمونه	نوع گله	محل	بافت
1	8/85	کیوتر	خراسان رضوی	مغز
2	217/87	گوشتی	درگر	مخلوط بافتی
3	257/87	تخمگذار	مشهد	مخلوط بافتی
4	474/88	شتر مرغ	خراسان رضوی	نای
5	70/89	گوشتی	خواف	مخلوط بافتی
6	71/89	شتر مرغ	مشهد	مغز
7	72/89	گوشتی	خراسان رضوی	مغز
8	73/89	تخمگذار	مشهد	مغز
9	721/89	کیک	خراسان رضوی	مغز
10	994/89	گوشتی	خراسان رضوی	مغز
11	1916/89	شتر مرغ	خراسان رضوی	احتمالاً مغز
12	1990/89	گوشتی	نیشابور	مغز
13	683/88	تخمگذار	مشهد	مخلوط بافتی
14	834/88	گوشتی	مشهد	مخلوط بافتی
15	921/88	تخمگذار	مشهد	مخلوط بافتی
16	1030/88	تخمگذار	مشهد	مخلوط بافتی
17	1064/88	مرغ رنگی	خراسان رضوی	مخلوط بافتی
18	14/89	تخمگذار	مشهد	مخلوط بافتی
19	592/89	گوشتی	خواف	مخلوط بافتی
20	598/89	گوشتی	مشهد	مخلوط بافتی
21	604/89	گوشتی	مشهد	مخلوط بافتی
22	1053*89	احتمالاً گوشتی	خراسان رضوی	مخلوط بافتی
23	1445/89	احتمالاً گوشتی	خراسان رضوی	مخلوط بافتی
24	2168/89	احتمالاً گوشتی	خراسان رضوی	مخلوط بافتی
25	2/90	بلدرچین	مشهد	مغز
26	887/90	کیوتر	خراسان رضوی	مغز
27	932/90	گوشتی	سبزوار	مغز
28	1813/90	شتر مرغ	مشهد	مخلوط بافتی
29	1814/90	شتر مرغ	مشهد	مخلوط بافتی
30	1999/90	مادر تخمگذار	تربت جام	نای مغز
31	2332/90	کیوتر	خراسان رضوی	مغز
32	2390/90	گوشتی	تایباد	مخلوط بافتی
33	2412/90	کیوتر	خراسان رضوی	مغز
34	2555/90	بو قلمون	شاندیز	مغز
35	18/90	احتمالاً گوشتی	خراسان رضوی	مخلوط بافتی
36	34/90	احتمالاً گوشتی	خراسان رضوی	مخلوط بافتی
37	81/90	احتمالاً گوشتی	خراسان رضوی	مخلوط بافتی
38	523/90	گوشتی	خراسان رضوی	احتمالاً مغز
39	739/90	گوشتی	خراسان رضوی	احتمالاً مغز
40	740/90	گوشتی	خراسان رضوی	احتمالاً مغز
41	741/90	گوشتی	خراسان رضوی	احتمالاً مغز
42	520/90	گوشتی	خراسان رضوی	احتمالاً مغز
43	524/90	گوشتی	خراسان رضوی	احتمالاً مغز
44	585/90	گوشتی	خراسان رضوی	احتمالاً مغز
45	846/90	گوشتی	خراسان رضوی	احتمالاً مغز
46	917/90	گوشتی	خراسان رضوی	احتمالاً مغز
47	947/90	گوشتی	خراسان رضوی	احتمالاً مغز
48	473/91	مرغ رنگی	مشهد	مغز
49	559/91	مرغ رنگی	خراسان رضوی	مغز
50	594/91	گوشتی	سبزوار	مغز ۱۱

جدول ۲-۴- اطلاعات گله هائی که جداسازی ویروس بیماری نیوکاسل در آنها منفی ارزیابی شد.

ادامه جدول ۲-۴

ردیف	سال/کد نمونه	نوع گله	محل	بافت
51	619/91	گوشتی	سبزوار	مغز
52	645/91	طاووس	خراسان رضوی	مغز
53	691/91	شتر مرغ	مشهد	مغز
54	699/91	گوشتی	سبزوار	مغز
55	754/91	گوشتی	نیشابور	مغز
56	755/91	مرغ رنگی	خراسان رضوی	مغز
57	756/91	مرغ رنگی	خراسان رضوی	مغز
58	765/91	گوشتی	سبزوار	مغز
59	1484/91	گوشتی	شاندیز	مغز
60	1566/91	گوشتی	برزش آباد	مغز
61	1590/91	گوشتی	مشهد	مغز
62	1614/91	گوشتی	سبزوار	مغز
63	1678/91	احتمالاً گوشتی	خراسان رضوی	مغز
64	1699/91	گوشتی	شاندیز	مغز
65	1700/91	گوشتی	سبزوار	مغز
66	1738/91	گوشتی	سبزوار	مغز
67	1797/91	گوشتی	مشهد	مغز
68	1798/91	گوشتی	ترتیب حیدریه	مغز
69	1829/91	گوشتی	ایرده	مغز
70	1896/91	گوشتی	مشهد	مغز
71	2400/91	قرقاول	مشهد	مغز
72	1690/92	گوشتی	ترتیب حیدریه	طحال
73	644/95	گوشتی	ترتیب حیدریه	نای
74	784/95	گوشتی	مشهد	نای
75	926/95	مادر گوشتی	کاشمر	نای
76	24/96	پولت	مشهد	نای
77	40/96	گوشتی	جاده کلات	نای
78	258/96	گوشتی	سبزوار	مغز
79	498/96	پولت	گلپهار	نای
80	622/96	گوشتی	نیشابور	نای
81	281/97	شتر مرغ	مشهد	مغز
82	326/97	شتر مرغ	قائن	مغز
83	329/97	تخمگذار	شیرحصار	مخلوط بافتی
84	332/97	گوشتی	گناباد	مخلوط بافتی
85	470/97	شتر مرغ	خراسان رضوی	مغز
86	462/97	تخمگذار	مشهد	مخلوط بافتی
87	463/97	تخمگذار	مشهد	مخلوط بافتی
88	479/97	تخمگذار	خراسان رضوی	نای کلیه
89	527/97	تخمگذار	مشهد	نای کلیه
90	564/97	احتمالاً گوشتی	خراسان رضوی	نای کلیه
91	578/97	تخمگذار	مشهد	نای کلیه
92	583/97	گوشتی	خواف	نای کلیه
93	423/98	گوشتی	خراسان رضوی	مغز
94	32/98	گوشتی	چناران	مخلوط بافتی
95	812/96	مرغ بومی	خراسان رضوی	بورس
96	205/97	تخمگذار	مشهد	نای
97	205/97	تخمگذار	مشهد	مخلوط بافتی
98	5/98	گوشتی	نیشابور	مغز
99	525/98	تخمگذار	چناران	مغز

۲-۴- استخراج RNA :

جداسازی اسید نوکلئیک ویروسی (RNA) براساس دستورالعمل کیت (Roche, Germany) از مایع های آلتوتویک عفونی برداشت شده صورت گرفت. بطور خلاصه ابتدا با مخلوط کردن ۵ میکرولیتر از محلول Poly A (پلی آدنیلک اسید) با ۲۰۰ میکرولیتر binding buffer در داخل یک تیوب میکروفیوژ ۱/۵ میلی لیتری محلول کاری تهیه گردید. به این محلول ۲۰۰ میکرولیتر مایع آلتوتویک افزوده شد و بطور کامل مخلوط گردید. سپس ۵۰ میکرولیتر از محلول Proteinase K به تیوب افزوده شد و کاملاً مخلوط شد و به مدت ۱۰ دقیقه در بن ماری ۷۲ درجه سانتیگراد قرار داده شد. سپس ۱۰۰ میکرولیتر الکل ایزوپروپانل به محلول اضافه گردید. در مرحله بعد محتویات تیوب در یک تیوب فیلتردار انتقال یافت و به مدت یک دقیقه در دور $g \times 8000$ سانتریفوژ گردید. بدین ترتیب RNA جذب فیلتر شد. فیلتر در تیوب جمع آوری جدید قرارداده شد و مقدار ۵۰۰ میکرولیتر محلول Inhibitor removal buffer بر روی فیلتر اضافه گردید و مجدداً سانتریفوژ شد. پس از تعویض مجدد تیوب جمع آوری مقدار ۴۵۰ میکرولیتر بافر شستشو به آن افزوده شد و به ترتیب به مدت یک دقیقه در دور $g \times 8000$ و ده ثانیه در دور $g \times 13000$ سانتریفوژ گردید. سپس فیلتر در یک تیوب میکروفیوژ جدید قرارداده شد و ۵۰ میکرولیتر Elusion buffer روی فیلتر افزوده گردید و سرانجام در دور $g \times 8000$ به مدت یک دقیقه سانتریفوژ

شد. بدین ترتیب RNA ویروس استخراج شد. کیفیت و کمیت RNA استخراج شده توسط قرائت جذب نوری در طول موج‌های ۲۶۰ و ۲۸۰ نانومتر مورد ارزیابی قرار گرفت.

۳-۴. روش RT-PCR (Reverse Transcription – Polymerase Chain Reaction)

تکنیک RT-PCR استفاده شده در این مطالعه برای مایع‌های آلانٹوئیک عفونی برداشت شده براساس روش ارائه شده توسط ملوکی و همکاران که قابلیت تکثیر کل ژن F را داشت انجام گردید (Molouki et al., 2019b). تأیید اندازه محصولات PCR به دست آمده (۱۸۷۱ جفت باز) با استفاده از جداسازی الکتروفورزی بر روی ژل آگاروز یک و نیم درصد به همراه مارکر DNA استاندارد ۱۰۰ جفت بازی صورت پذیرفت.

۴-۴- تعیین توالی و آنالیز نوکلئوتیدی:

ابتدا با استفاده از کیت تجاری مخصوص خالص سازی محصولات PCR شرکت Roche آلمان، خالص سازی محصولات PCR بدست آمده از واکنش RT-PCR انجام شد. تعیین توالی نوکلئوتیدهای محصولات PCR با استفاده از پرایمرهای چاپ شده ملوکی و همکاران توسط شرکت بایونیر کره جنوبی انجام شد. آنالیز نوکلئوتیدها توسط برنامه نرم افزار BioEdit version 7.0.5.3 و CLC Main Workbench version 5 صورت گرفت.

۵-۴- آنالیز فیلوژنتیک

آنالیز فیلوژنتیک توالی های جدایه های ویروسی این مطالعه به همراه دیتاست پایلوت آخرین دستورالعمل طبقه بندی ویروس های بیماری نیوکاسل که مشتمل بر ۱۲۵ توالی ویروسی تمامی ژنوتیپ و تحت ژنوتیپ های کلاس II ویروس بیماری نیوکاسل بود انجام گرفت (Dimitrov et al., 2019). همچنین آنالیز فیلوژنتیک جدایه RT30/2010 بطور جداگانه با استفاده از اطلاعات ۱۶۷۲ توالی ژن کامل F مربوط به ویروس های نیوکاسل کلاس II ارائه شده توسط دیمیتروف و همکاران انجام گرفت (Dimitrov et al., 2019). در ابتدا الاینمنت ژن کامل F توالی ویروس های رفرانس و توالی کامل کد کننده ژن F ویروس های این مطالعه با استفاده از الگوریتم Fast Fourier Transformation (MAFFT v7.450) انجام گردید. با استفاده از فایل حاصل از الاینمنت توالی ها آنالیز فیلوژنی با استفاده از RaxML و بکارگیری روش ML بر اساس مدل GTR با ۱۰۰۰ تکرار انجام شد. با توجه به حجم بالای پردازش اطلاعات جهت آنالیز از سوپر کامپیوتر تحت وب (CIPRES Science Gateway) بر اساس دستورالعمل ارائه شده توسط دیمیتروف و همکاران انجام گرفت (Dimitrov et al., 2019).

۶-۴. آنالیز فواصل تکاملی نوکلئوتیدی بین ژنوتیپ ها، تحت ژنوتیپ ها و جدایه های این مطالعه

برای آنالیز فواصل تکاملی مابین ۱۶۶۴ توالی نوکلئوتیدی کد کننده ژن کامل F^r مربوط به ژنوتیپ ها و تحت ژنوتیپ های مختلف ویروس بیماری نیوکاسل و جدایه های RT40/2011 ، RT30/2010 و جدایه های مربوط به هر سال از نرم افزار MEGA X استفاده شد. آنالیز با مدل Maximum Composite Likelihood انجام گردید (Tamura et al., 2004). میزان گوناگونی بین سایت ها با توزیع گاما مدل گردید (shape parameter=1). جایگاه های کدون شامل اولین، دومین، سومین و غیر کد کننده می شدند. تمامی جایگاه های دارای گپ و اطلاعات از دست رفته حذف شدند.

۵. نتایج

۱-۵- جداسازی ویروس بیماری نیوکاسل

در مجموع ۱۵۲ نمونه بافتی مشکوک به بیماری از سه مرکز بیمارستان تخصصی طیور ماد، بخش تحقیقات دامپزشکی و بیوتکنولوژی موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی شعبه شمال شرق و اداره کل دامپزشکی استان خراسان رضوی که مربوط به نمونه های بین سالهای ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۸ بود جمع آوری شد. در ۵۳ مورد موفق به جداسازی ویروس بیماری نیوکاسل از نمونه های مشکوک به بیماری شدیم (حدود ۳۵٪) که تاکنون ۲۰ ویروس از این مجموعه تعیین توالی نوکلئوتیدی شده اند اطلاعات این ویروس ها در جدول ۱-۴ یک آمده است. این نمونه ها نماینده یک پراکندگی مناسب از استان خراسان رضوی (بجز جدایه RT1830 که مربوط به شیروان بود) در طول سال های مختلف بودند. تعداد گله های دریافت شده از شهرستان های مشهد سبزوار، نیشابور، تربت حیدریه، تربت جام، مه ولات، چناران، کاشمر، تایباد، خواف، شاندیز و شیروان به ترتیب فراوانی ۴، ۴، ۳، ۱، ۱، ۱، ۱، ۱، ۱، ۱ و ۱ گله بود. ۱۵ گله مرغ گوشتی، ۲ گله مرغ تخمگذار، ۲ مرغ بومی و یک گله بوقلمون انواع مختلف گله هایی بودند که در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفتند. یک نمونه مربوط به سال ۱۳۸۸، یک نمونه مربوط به سال ۱۳۹۰، هفت نمونه مربوط به سال ۱۳۹۱، دو نمونه مربوط به سال ۱۳۹۶، شش نمونه مربوط به سال ۱۳۹۷ و سه نمونه مربوط به سال ۱۳۹۸ بودند. همچنین در ۹۹ مورد جداسازی ویروس عامل بیماری با موفقیت همراه نبود اطلاعات این گله ها

در جدول ۲-۴ آمده است. از آنجا که از اهداف اصلی این طرح پایش مستمر ویروس بیماری نیوکاسل در استان خراسان رضوی می باشد تعیین توالی نوکلئوتیدی ۳۳ جدایه بدست آمده از این طرح به همراه ویروس های احتمالی جدا شده از نمونه های جدید دریافت شده در آینده انجام خواهد شد. دو جدایه RT30 و RT40 از مجموعه ویروس های جدا شده انتخاب شدند که مطالعات بیشتری برای آنها صورت گیرد تا بصورت سویه معرفی شوند.

۲-۵- آنالیز توالی نوکلئوتیدها و اسید های آمینه

از ۲۰ ویروس مطالعه شده ۱۹ ویروس از نظر نوکلئوتیدی در یک گروه قرار گرفتند و فقط ویروس RT30/2010 که از مرغ های بومی جدا شده بود متفاوت از بقیه بود. در سطح نوکلئوتیدی فقط جدایه های RT257/2017 و RT689/2011 کاملاً شبیه به یکدیگر بودند. در حالیکه در سطح اسید آمینه ای سه جدایه RT298/2019 و RT538/2018, RT651/2019 و RT685/2019 و همچنین جدایه RT589/2018 با RT298/2019 و جدایه RT1688/2012 با RT1763/2012 کاملاً شبیه یکدیگر بودند.

توالی نوکلئوتیدی ناحیه شکافت بسیاری از ویروس های جدا شده در این مطالعه همانند جدایه RT40/2010 دارای توالی یکسان 334AGGAGACAA AAA CGT TTT 351 بودند که منجر به تولید موتیف 112RRQKRF117 شده بود این در صورتی است که در این ناحیه ویروس های RT573/2012 و RT1579/2012 تغییر نوکلئوتیدی در موقعیت ۳۴۵ (A to G) و ویروس های RT589/2018,

RT189/2018, RT780/2018, RT498/2018, RT298/2018 تغییر نوکلئوتیدی در موقعیت ۳۳۹

(A to G) را نشان دادند که این تغییرات چون در کدون سوم اتفاق افتاده بود منجر به تولید اسید آمینه جدیدی

نشده بود و آرایش اسید آمینه ای در این ناحیه به همان صورت 112RRQKRF117 در همه جدایه بصورت

ثابت دیده شد. توالی اسید های آمینه در این موتیف برای جدایه RT30/2010 متفاوت از سایر ویروسهای این

مطالعه بود و شامل توالی 112RRRKRF117 بود. زمانی این ناحیه در تمامی ویروسهای وحشی بیماری

نیوکاسل گزارش شده از ایران بررسی شد مشخص شد که این ویروس ها یکی از سه موتیف RRQKRF,

RRQRRF و RRRKRF را دارا می باشند. وجود بیش از دو آمینواسید بازی در این ناحیه و آمینواسید فنیل

آلانین در موقعیت شماره ۱۱۷ بیانگر ولوژنیک بودن ویروس های جدا شده می باشد که همگی جدایه های بررسی

شده واجد این شرایط بودند.

۳-۵- ژنوتایپینگ جدایه ها

اطلاعات نوکلئوتیدی توالی کامل ژن F جدایه های این مطالعه به همراه ۱۲۵ ویروس نیوکاسل کلاس II که به عنوان

دیتاست پایلوت معرفی شده اند جهت آنالیز مورد استفاده قرار گرفت. بر اساس درخت آنالیز فیلوژنتیک مشاهده

گردید که تمامی جدایه های این مطالعه بجز جدایه RT30/2010 با تکرار پذیری ۱۰۰۰ در Clade ویروس های

ژنوتیپ VII و تحت ژنوتیپ VII.1.1 قرار گرفتند در صورتیکه جدایه RT30/2010 در ژنوتیپ XIII و تحت

ژنوتیپ XIII.2.1 قرار گرفت (شکل ۱-۵). همچنین درخت فیلوژنی جدایه RT30/2010 با استفاده از دیتاست

اصلی که حاوی ۱۶۷۲ ویروس نیوکاسل بود بطور جداگانه کشیده شد (شکل ۲-۵).

بر اساس درخت فیلوژنی رسم شده، نزدیکترین شباهت ۱۹ ویروس تحت ژنوتیپ VII.1.1 استان با ویروسی جدا

شده از کشور چین است که از مرغ در سال ۲۰۰۴ جدا شده بود و بنا به طبقه بندی سابق در تحت ژنوتیپ VIIId قرار

داشت.

۴-۵- فواصل تکاملی نوکلئوتیدی بین ویروس های نیوکاسل کلاس II و جدایه های این مطالعه

آنالیز فواصل تکاملی نوکلئوتیدی بین گروهی مربوط به ۱۶۶۴ توالی نوکلئوتیدی ژن کامل F مربوط به ژنوتیپ های

مختلف ویروس نیوکاسل و دو جدایه RT30/2010 و RT40/2011 به نمایندگی از تمامی جدایه ها انجام

گردید (جدول ۱-۵). مقدار فاصله تکاملی نوکلئوتیدی بین ۱۹ جدایه و ژنوتیپ VII و همچنین مقدار فاصله تکاملی

نوکلئوتیدی بین جدایه RT30/2010 و ژنوتیپ XIII کمتر از ۰/۱ است (جدول ۱-۵). بطور کلی توپولوژی

فیلوژنتیک و آنالیز فاصله های تکاملی نوکلئوتیدی بین جمعیتی تأییدی بر متعلق بودن تمامی جدایه های این مطالعه

(به جز RT30/2010) در تحت ژنوتیپ VII.1.1 می باشد در صورتیکه جدایه RT30/2010 متعلق به تحت

ژنوتیپ XIII.2.1 می باشد (شکل ۵-۱، شکل ۵-۲ و جدول ۵-۱).

سازمان بهداشت و درمان

اداره کل دامپزشکی خراسان رضوی

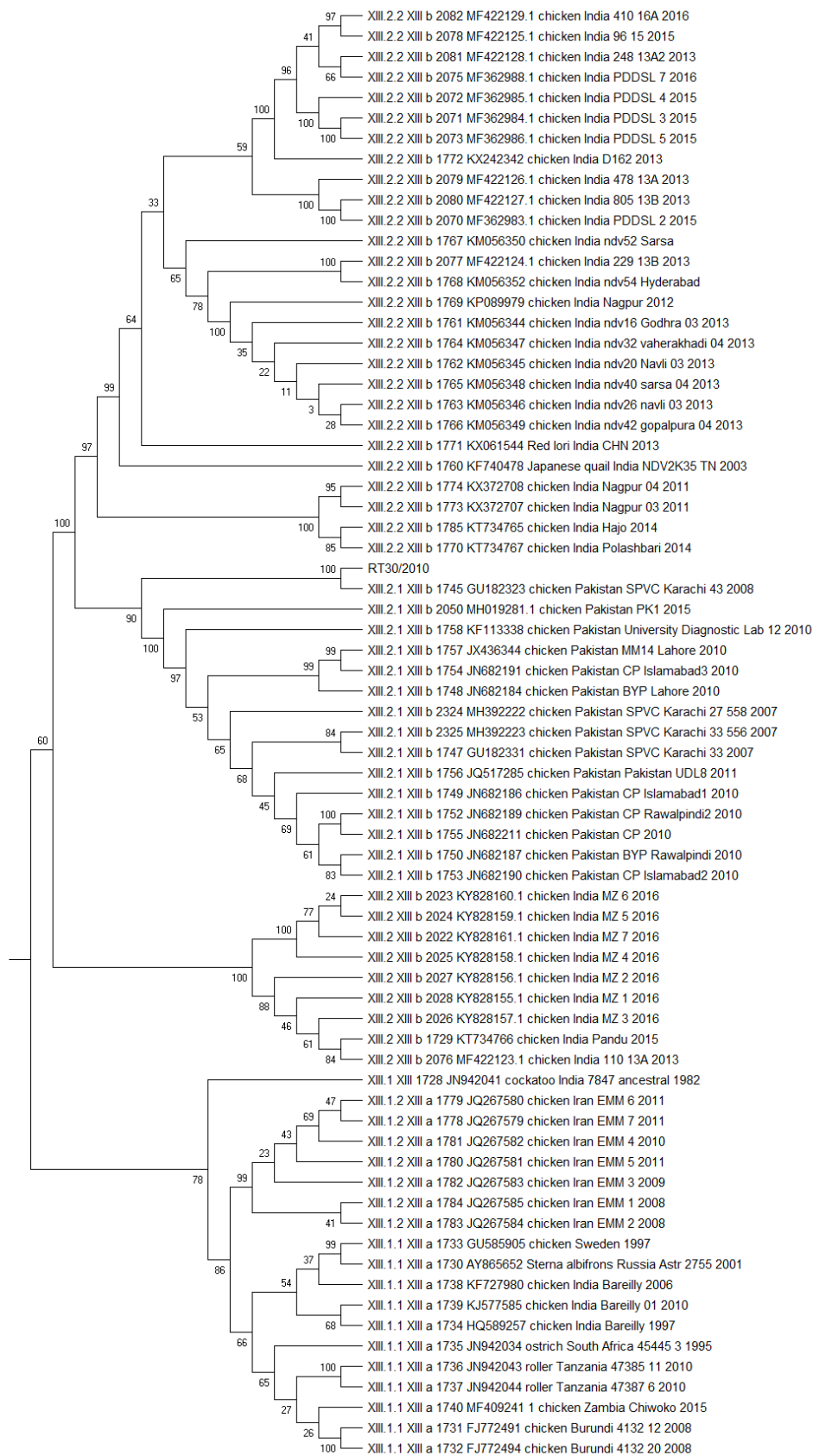

موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی

شکل ۱-۵ درخت فیلوژنتیک ویروس های این مطالعه به همراه دیتاست پایلوت ۱۲۵ ویروس های نیوکاسل کلاس

II

شکل ۲-۵ درخت فیلوژنتیک clade ژنوتیپ XIII ویروس های نیوکاسل کلاس II. به همراه ویروس RT30/2010 که در تحت

ژنوتیپ XIII.2.1 قرار گرفته و با علامت پیکان در شکل نشان داده شده است. شاخه شامل ویروس RT30/2010 بر اساس ۱۰۰۰

تکرار دارای پشتیبانی ۱۰۰٪ است.

	I	III	IV	XX	VI	VIII	XVI	XXI	XIII	XVII	XII	RT30/2010	VII	RT40/2011	XVIII	X	V	XIX	II	XIV	VIII	XI	
I																							
III	11.33																						
IV	13.05	10.21																					
XX	17.30	15.92	14.18																				
VI	20.24	18.49	16.54	10.22																			
VIII	15.30	13.09	11.78	10.71	12.65																		
XVI	18.28	16.88	15.01	15.42	17.62	13.23																	
XXI	20.29	18.90	17.29	10.88	11.94	13.77	18.65																
XIII	19.69	18.45	16.93	13.80	15.59	13.61	17.92	16.50															
XVII	18.70	18.54	17.18	13.89	16.03	14.40	19.13	17.18	12.63														
XII	20.16	18.51	17.01	13.16	13.97	13.26	17.89	15.73	12.09	12.46													
RT30/2010	20.41	18.85	17.35	13.91	15.95	13.89	17.61	16.95	8.26	13.31	12.54												
VII	19.63	17.83	16.44	13.16	14.79	13.35	18.34	15.41	13.16	14.01	12.71	13.80											
RT40/2011	20.06	18.13	16.51	13.32	15.42	14.31	18.92	15.76	14.05	14.86	12.91	14.21	6.24										
XVIII	19.69	18.57	17.00	13.32	14.74	13.86	18.41	16.07	12.23	10.80	12.06	12.86	13.27	14.06									
X	12.14	13.53	14.75	19.61	21.22	16.82	19.58	22.14	21.22	21.81	21.45	21.35	21.11	21.05	21.38								
V	18.54	16.49	15.42	13.87	16.21	12.21	16.13	16.91	16.41	16.32	16.01	16.70	16.51	16.94	16.31	20.24							
XIX	21.39	19.35	18.03	16.43	18.13	14.68	18.95	18.93	18.44	18.65	18.69	18.71	17.87	18.18	18.60	22.55	10.04						
II	13.13	13.73	14.84	19.15	21.17	16.72	20.57	22.20	22.05	22.32	22.96	22.46	22.31	22.53	22.31	11.90	20.01	21.93					
XIV	23.25	22.80	20.19	17.00	18.34	16.33	21.03	18.92	15.00	13.72	14.36	14.77	15.78	17.05	13.91	24.35	18.82	21.20	26.52				
VIII	21.17	20.05	18.72	16.86	18.90	11.23	19.20	19.93	20.23	20.25	20.69	20.52	20.69	21.10	20.33	22.45	17.94	19.42	21.53	22.25			
XI	20.62	18.84	15.40	22.35	24.44	20.17	24.12	25.04	24.48	23.61	25.42	25.30	25.23	25.49	24.03	22.80	22.11	25.14	22.60	29.34	25.94		

جدول ۱-۵- تخمین فواصل تکاملی نوکلئوتیدی بین ژنوتیپ های NDV کلاس II و دو جدایه RT30/2010

و RT40/2011. تعداد جایگزینی بازهای توالی نوکلئوتیدی کامل ژن F در هر محل حاصل از میانگین گرفتن

تمامی جفت بازها بین ژنوتیپ های کلاس II و دو جدایه نشان داده شده است. فاصله تکاملی بین ژنوتیپ VII و

جدایه های RT40/2011 و RT298/2019 و ژنوتیپ XIII و جدایه RT30/2010 در خانه های رنگی نشان

داده شده است.

۴-۵- فواصل تکاملی نوکلئوتیدی بین جدایه های این مطالعه و تحت ژنوتیپ های VII و XIII ویروس های نیوکاسل کلاس II.

جهت بررسی وضعیت تکاملی ۱۹ ویروس متعلق به ژنوتیپ VII و جدایه RT30/2010 متعلق به ژنوتیپ XIII، آنالیز فواصل تکاملی نوکلئوتیدی این جدایه ها با تمامی تحت ژنوتیپ های ژنوتیپ تحت ژنوتیپ های ژنوتیپ VII و XIII انجام گرفت که به ترتیب در جداول ۲-۵ و ۳-۵ آورده شده است. مقایسه فواصل تکاملی نوکلئوتیدی در بین ویروس های جدا شده در سال های مختلف نشان داد که این روند تکاملی سال به سال در حال افزایش می باشد بطوریکه این اعداد از ۱/۰۲ در سال ۲۰۱۱ به ۲/۰۷ درصد در سال ۲۰۱۹ رسیده است.

Subgenotypes	VII.2	VII.1.2	VII.1.1
VII.2			
VII.1.2	0.0835		
VII.1.1	0.1007	0.0582	
RT780/2018	0.1088	0.0679	0.0571
RT698/2012	0.1120	0.0707	0.0589
RT685/2019	0.1144	0.0746	0.0638
RT651/2019	0.1124	0.0708	0.0605
RT606/2018	0.1132	0.0716	0.0613
RT589/2018	0.1098	0.0691	0.0594
RT573/2012	0.1060	0.0641	0.0522
RT538/2018	0.1132	0.0716	0.0612
RT498/2019	0.1087	0.0700	0.0590
RT40/2011	0.1021	0.0607	0.0508
RT349/2018	0.1162	0.0743	0.0624
RT298/2019	0.1094	0.0697	0.0601
RT257/2017	0.1120	0.0707	0.0589
RT189/2019	0.1086	0.0725	0.0595
RT1830/2012	0.1070	0.0640	0.0529
RT1811/2012	0.1049	0.0627	0.0509
RT1763/2012	0.1047	0.0622	0.0507
RT1688/2012	0.1040	0.0615	0.0501
RT1579/2012	0.1110	0.0695	0.0570

جدول ۲-۵- تخمین فواصل تکاملی نوکلئوتیدی بین تحت ژنوتیپ های VII و جدایه های این مطالعه. تعداد جایگزینی بازهای

توالی نوکلئوتیدی کامل ژن F در هر محل حاصل از میانگین گرفتن تمامی جفت بازها بین تحت ژنوتیپ های VII و ۱۹ جدایه این

مطالعه خانه ها به ترتیب نزدیکی تکاملی پررنگ تر شده اند.

Subgenotypes	XIII.1	XIII.1.1	XIII.1.2	XIII.2	XIII.2.1	XIII.2.2
XIII.1						
XIII.1.1	0.0493					
XIII.1.2	0.0401	0.0541				
XIII.2	0.0873	0.1185	0.1127			
XIII.2.1	0.0622	0.0968	0.0637	0.1235		
XIII.2.2	0.0711	0.1053	0.0775	0.1313	0.0663	
RT30/2011	0.0646	0.1059	0.0729	0.1261	0.0591	0.0751

جدول ۲-۵- تخمین فواصل تکاملی نوکلئوتیدی بین تحت ژنوتیپ های XIII و جدایه RT30/2010. تعداد جایگزینی بازهای

توالی نوکلئوتیدی کامل ژن F در هر محل حاصل از میانگین گرفتن تمامی جفت بازها بین تحت ژنوتیپ های XIII و ویروس

RT30/2010 نشان داده شده است. بیشترین نزدیکی تکاملی جدایه RT30/2010 با ژنوتیپ ها در خانه رنگی مشخص شده است.

	Isolate of 2010	Isolate of 2011	Isolates of 2012	Isolate of 2017	Isolates of 2018	Isolates of 2019
Isolate of 2010						
Isolate of 2011	14.23					
Isolates of 2012	14.45	1.20				
Isolate of 2017	15.27	1.87	1.38			
Isolates of 2018	15.21	1.95	1.58	1.08		
Isolates of 2019	15.29	2.07	1.75	1.48	1.00	

جدول ۳-۵- تخمین فواصل تکاملی نوکلئوتیدی ۱۹ جدایه تحت ژنوتیپ های VII 1.1 این مطالعه به تفکیک سال وقوع بیماری

که بصورت درصدی بیان شده است. اعداد مفایسه ای بین ویروس سال ۲۰۱۰ با ویروس های جدا شده در سال های بعدی بصورت

پررنگ مشخص شده است.

۶. بحث:

بیماری نیوکاسل مهمترین بیماری تنفسی ویروسی گله های مرغ گوشتی در استان خراسان رضوی است که موجب خسارت های اقتصادی فراوانی عموماً به اشکال افزایش تلفات و کاهش تولید تخم مرغ می شود. این بیماری از سال ۱۳۸۷ در استان شایع شد و با وجود اعمال واکسیناسیون های فشرده علیه این بیماری تاکنون صنعت طیور استان نتوانسته است از بیماری رهایی یابد. جهت مشخص شدن پاتوتیپ و ژنوتیپ های در حال گردش ویروس و همچنین تعیین میزان نقش عامل این بیماری در سندرم های تنفسی گله های مرغ گوشتی استان مطالعه ای در سال ۱۳۸۹ انجام شد. در آن مطالعه مشخص شد که بیماری نیوکاسل چه به صورت بالینی یا به شکل عفونت آن به طور گسترده ای در بین گله های مرغ تجاری استان شایع می باشد (۸۱٪) و نقش عمده ای را در وقوع سندرم های تنفسی گله ها به عهده دارد. ویروسهای عامل بیماری منشاء یکسانی داشتند و متعلق به تحت ژنوتیپ VIIId ویروس های بیماری نیوکاسل بودند (Toroghi, 2014). بیشترین سعی و تلاش جهت کنترل بیماری در طی ده سال گذشته معطوف به استفاده گسترده از سیاست واکسیناسیون های فشرده بوده است. استفاده بسیار فشرده از واکسن ها در انواع مختلف آن به همراه برنامه های بسیار متنوع واکسیناسیون اگرچه توانست تا حدودی از میزان شدت علائم و تلفات بیماری در بین گله های مرغ تجاری را بکاهد ولی نتوانست بطور موثری از گردش عامل بیماری جلوگیری بعمل آورد. شدت گرفتن دوره ای بیماری در طی سال های گذشته این ظن را در بین پرورش دهندگان و کلینیسین های طیور استان ایجاد کرده است که به احتمال زیاد در ماهیت ویروس در حال گردش تغییراتی حاصل شده است و یا اینکه ما با ژنوتیپ های جدیدی از ویروس مواجه شده ایم. این ظن در حال حاضر درخواست برای ورود واکسن های جدید جهت مقابله با شرایط جدید بیماری را بیشتر و بیشتر کرده است. از اینرو، جهت جوابگویی به اینگونه ابهامات

پایش منظم و پیوسته عامل بیماری در سطح استان را برنامه ریزی نمودیم. برای نیل به این هدف، در مرحله اول مقرر شد بانک ژنی ویروس بیماری نیوکاسل استان که متشکل از تمامی ویروس های جداسازی شده بود انجام گیرد. سپس این روند بصورت مستمر و پیوسته توسط آزمایشگاه رفرانس منطقه ای بیماری نیوکاسل مستقر در موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی شمال شرق کشور ادامه یابد. در ابتدا سعی شد تمامی نمونه های بافتی قدیمی و جدید مشکوک به بیماری موجود در استان جمع آوری شود. تعداد ۱۵۲ نمونه بافتی یا نمونه ویروسی برای یک دوره ۱۳ ساله (بین سالهای ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۸) جمع آوری شد. جداسازی ویروس یا تازه سازی ویروس در ۵۳ مورد با موفقیت انجام گرفت (حدود ۳۵٪). علل متعددی در نرسیدن به انتظارات اولیه ما برای جداسازی ویروس وجود داشت که می توان به نداشتن شرایط نگهداری دلخواه و مطلوب در تعدادی از نمونه ها، انجام یکبار پاساژ به علت محدودیت های دسترسی به تخم مرغ های جنین دار SPF و مشکلات تشخیص اولیه بیماری توسط کلینیسین اشاره نمود. از طرفی با توجه به اعمال واکسیناسیون های فشرده در سطح گله های مرغ تجاری استان و احتمال جداسازی همزمان ویروس های واکسنی به همراه ویروس های وحشی، سعی شد جداسازی های ویروسی بیشتر از بافت مغز انجام گیرد. این مهم شانس جداسازی در مواردی که بیماری بسیار حاد یا حاد نیست و یا اینکه ویروس وحشی تروپیسم زیادی به مغز نداشته باشد را کمتر می کند.

با توجه به طیف میزبانی که در مطالعه دیده می شود به نظر میرسد طیف وسیعی از انواع پرندگان در سطح استان از این بیماری رنج می برند و در اندازه های متفاوت دچار خسارات اقتصادی شده اند. تعداد ۲۰ جدایه ویروس بیماری که از گله های گوشتی، تخمگذار، بومی و بوقلمون شهرهای مختلف استان در یک دوره زمانی ۱۰ ساله جداسازی شده بود برای تعیین توالی کامل ژن F آنها انتخاب شدند. تعیین توالی نشان داد که تمامی ویروس های در حال گردش در بین گله های طیور استان مانند ویروس های قدیمی استان بوده و همگی آنها بنا به طبقه بندی

جدید متعلق به تحت ژنوتیپ VII.1.1 می باشند. فقط یک ویروس جدا شده از مرغ بومی شهرستان مشهد (RT30/2010) کاملاً متفاوت از سایر ویروسها بود و در تحت ژنوتیپ XIII.2.1 قرار گرفت. این جدایه در سال ۱۳۸۸ جدا شده بود. چون تا کنون ما نتوانسته ایم این تحت ژنوتیپ را در وقوع بیماری در سطح استان ردیابی نماییم بر این باوریم که خوشبختانه این ویروس نتوانسته است در بین گله های مرغ تجاری استان شایع شود. اطلاعات بدست آمده تاکنون موید این مهم است که خوشبختانه تاکنون استان با ژنوتیپ جدیدی از ویروس بیماری آلوده نشده است و ویروس های در حال گردش از همان منشاء اولیه می باشند و اصرار بر ورود واکسن های جدید نمی تواند رهیافت درستی باشد.

چرخش جهانی ویروس بیماری نیوکاسل و تکامل تدریجی این ویروس موجب ظهور واریانت های جدید این ویروس در سطح مزرعه شده است که همواره مشکلاتی را در خصوص تعیین هویت آنها بر اساس اطلاعات موجود ایجاد می کند. در بین سیستم های شناسائی و تعیین هویت مولکولی ویروس های بیماری نیوکاسل، تا کنون سه سیستم شاخص مطرح شده است. در سال ۲۰۰۳ آلدوس و همکاران بر اساس تعیین توالی قسمتی از ابتدای ژن F اولین سیستم قابل قبول عامه را ارائه نمودند که ویروس های بیماری نیوکاسل را به شش لینج و ۱۳ تحت لینج تقسیم بندی نمودند (Aldous et al., 2003). با ورود ویروس های جدید و مشکلات جدید طبقه بندی این ویروسها این سیستم نتوانست پاسخگوی تمامی شباهت موجود باشد. لذا در سال ۲۰۱۲ دیل و همکاران سیستم جدیدی مبتنی بر معیارهای تعریف شده ای بر اساس سکانس کل ژن F را تعریف کردند که مقبولیت زیادی پیدا کرد. در این سیستم چهار معیار هدفمند از جمله توپولوژی فیلوژنتیک؛ فاصله های تکاملی نوکلئوتیدی بین جمعیتی؛ پشتیبانی شاخه درخت فیلوژنی و استقلال اپیدمیولوژیک حداقل چهار ایزوله در هر ژنوتیپ و یا تحت ژنوتیپ برای طبقه بندی مطرح شد. بر این اساس ویروس های نیوکاسل در دو کلاس I و II قرار گرفتند. کلاس I به یک

ژنوتیپ منفرد (ژنوتیپ ۱) حاوی سه تحت ژنوتیپ شد و کلاس II به ۱۵ ژنوتیپ (I تا XV) و چندین تحت ژنوتیپ تقسیم بندی شدند (Diel et al., 2012a). اگرچه این سیستم بطور گسترده پذیرفته و مورد استفاده قرار گرفت ولی مجددا ورود ویروس های جدید با نامگذارهای متفاوت منجر ناهماهنگی های جدید در تقسیم بندی ژنوتیپ های جدید شد. علاوه بر این، با افزایش تلاش های نظارتی و بهبود فناوری های تعیین توالی، میزان توالی های موجود در بانک های ژنی بطور گسترده ای افزایش یافت و به چالش بیان شده دامن زد. برای رسیدگی به این مسائل، گروه بزرگی متشکل از دانشمندان و همکاران بین المللی از ۲۹ آزمایشگاه از تمام قاره ها (به جز قطب جنوب) و نمایندگان کلیه آزمایشگاه های مرجع OIE برای بیماری نیوکاسل در اوایل سال ۲۰۱۴ تأسیس شد. ماموریت این گروه سامان دهی و تجدید نظر در سیستم های موجود طبقه بندی ویروس بیماری نیوکاسل بود که نتیجه این کنسرسیوم پیشنهاد طبقه بندی و معیارهای نامگذاری جدید برای ویروس بیماری نیوکاسل بود که در قالب مقاله ای این معیارها در سال جاری به اطلاع عموم رسید (Dimitrov et al., 2019). همکنون این الگو جدیدترین و قابل قبول ترین سیستم موجود برای طبقه بندی ژنوتیپ های ویروس بیماری نیوکاسل می باشد.

در این سیستم جدید بطور قابل توجه ای طبقه بندی ویروس های ژنوتیپ VII کوچک و مختصر شده است. بسیاری از تحت ژنوتیپ های این ژنوتیپ نتوانستند معیارهای تعریف شده این سیستم را بدست آورند. تمامی تحت ژنوتیپ های قبلی (VIIb, VIId, VIIi, VIIj, VIII, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh, VIIk) در سه تحت ژنوتیپ VII.1.1, VII.1.2 و VII.2 طبقه بندی جدید شدند. مثلا تحت ژنوتیپ های VIIb, VIId, VIIe, VIIj و VIII نتوانستند معیار فاصله تکاملی نوکلئوتیدی و برای تحت ژنوتیپ های VIIi, VIIh و VIIk نتوانستند معیار حمایت شاخه مستقل را پر نمایند. علاوه بر این برای تحت ژنوتیپ VIIk مشکل عدم حمایت جدایه های مستقل نیز وجود داشت. تحت ژنوتیپ های VIIb, VIId, VIIe, VIIj که مسئول چهارمین پاندمی بیماری

نیوکاسل بودند در طبقه بندی جدید در تحت ژنوتیپ VII.1.1 قرار گرفتند. همچنین تحت ژنوتیپ های VIIIh و VIIIi که مسئول پنجمین پاندمی بیماری نیوکاسل در اندونزی، خاورمیانه، اروپا، آفریقا و آسیا بودند در طبقه بندی جدید در تحت ژنوتیپ VII.2 قرار گرفتند .

به عبارتی تمامی گزارشات قبلی ویروس های بیماری نیوکاسل از ایران که در قالب تحت ژنوتیپ های VIIId، VIII یا VIIIi گزارش شده بود همکنون بنا به طبقه بندی جدید می بایستی در تحت ژنوتیپ VII.1.1 قرار گیرند. آنالیز فیلوژنی جدایه های این مطالعه بر اساس این طبقه بندی جدید انجام شد و مشخص شد که تمامی ویروس های بیماری نیوکاسل این مطالعه و ویروس هایی که در سال های اخیر از ایران گزارش شده اند متعلق به تحت ژنوتیپ VII.1.1 می باشند. مهمترین مزیت اعمال این سیستم جدید در نمونه های ایرانی رها شدن از سردرگمی های زیادی بود که ایجاد شده بود.

بر اساس معیارهای هدفمند برای طبقه بندی NDV، در ژنوتیپ های متفاوت میانگین فاصله در هر سایت بیشتر از ۰/۱ (۱۰٪) و برای تحت ژنوتیپ های متفاوت میانگین فاصله در هر سایت بیشتر از ۰/۰۵ (۵٪) می باشد (Dimitrov et al., 2019). وجود تغییرات افزایشی فواصل تکاملی نوکلئوتیدی ۱۹ جدایه تحت ژنوتیپ VII 1.1 این مطالعه (از ۱/۰۲ تا ۲/۰۷ درصد) که بین سال های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۹ اتفاق افتاده است موید وجود سیر تکاملی این ویروس در استان خراسان رضوی در طی پاساژهای متوالی است که در سطح فیلد اتفاق افتاده است. این امر می تواند زنگ خطر بزرگی برای مباحث کنترل و پیشگیری بیماری باشد. به عبارتی نکته بسیار مهمی که از نگاه گذشته نگر این مطالعه حاصل شد این مهم بود که اعمال واکسیناسیون های فشرده، گردش بسیار زیاد ویروس در اشکال مختلف بیماری یا عفونت بیماری در سطح مزرعه و وجود فشار بسیار زیاد ایمنی در پرندگان موجب شده است که ویروس سیر تکاملی خود را خیلی سریع تر از حد مورد انتظار طی کند. پدیده ای که به وضوح در جدول تفاوت

فواصل تکاملی نوکلئوتیدی بین جدایه های این مطالعه در طی زمان دیده می شود. مهمترین راهبرد کنترل و پیشگیری که از این مطالعه حاصل شد این نکته بود که در آینده بر خلاف انتظارات پرورش دهندگان و سندیکاهاى مربوطه شان جهت کنترل بهتر بیماری در منطقه به جای تمرکز به واکسن و جستجوی ویروس های جدید بیماری بایستی به پیاده سازی تدریجی رعایت اصول امنیت زیستی به هر قیمتی که شده پرداخت و چون این امر یک امر فرهنگی است نبایستی انتظار جوابدهی در زمان کوتاه را داشت.

در حال حاضر ژنوتیپ XIII که قبلاً به تحت ژنوتیپ XIIIa و XIIIb تقسیم می شد همکنون بر اساس طبقه بندی جدید به ۴ تحت ژنوتیپ (XIIIa به XIII.1.1 و XIII.1.2 و XIIIb به XIII.2.1 و XIII.2.2) تقسیم شده است (Dimitrov et al., 2019). ویروس های جدا شده از کشورهای مختلف قاره آفریقا بین ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۵ تحت ژنوتیپ XIII.1.1 را تشکیل داده اند، در حالی که ویروس های سوئد، روسیه، هند و ایران جدا شده در بین سال های ۱۹۹۷ تا ۲۰۱۱ در تحت ژنوتیپ XIII.1.2 طبقه بندی شده اند. در طی دهه گذشته ویروس های جدا شده از پاکستان و هند به ترتیب تحت ژنوتیپ های XIII.2.1 و XIII.2.2 را تشکیل می دهند. ویروس های ژنوتیپ XIII حداقل در سه قاره به طور گسترده توزیع می شوند (Cattoli et al., 2010, Munir et al., 2012, Nath et al., 2016, Shabbir et al., 2013). فواصل ژنتیکی زیادی بین کلیدهای ژنوتیپ XIII مشاهده می شود و تکامل مداوم ویروس و افزودن داده های ژنتیکی جدید احتمالاً طبقه بندی این ژنوتیپ را تغییر می دهد. در آنالیز فواصل تکاملی نوکلئوتیدی بین تحت ژنوتیپ های XIII مشاهده شد که ویروس RT30/2010 دارای کمترین فاصله با تحت ژنوتیپ XIII.2.1 و بیشترین فاصله با تحت ژنوتیپ XIII.2 می باشد. البته قابل ذکر است که با وجود فاصله زیاد تحت ژنوتیپ XIII.2 با سایر تحت ژنوتیپ ها، به دلیل عدم

وجود حمایت شاخه و عدم وجود ایزوله های مستقل، در حال حاضر این ویروس ها که از کشور هند جدا شده اند، قابلیت ایجاد تحت ژنوتیپ جدید را ندارند.

بر اساس درخت فیلوژنی و در نظر گرفتن فواصل تکاملی نوکلئوتیدی، ویروس RT30/2010 در تحت ژنوتیپ XIII.2.1 قرار گرفت. این در صورتی است که ویروس های ابراهیمی و همکاران که در بین سال های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰ از ایران گزارش کرده بودند (Ebrahimi et al., 2012) در clade تحت ژنوتیپ XIII.1.2 قرار گرفتند. این ویروسها بسیار شبیه ویروس هایی بودند که از کشورهای هند، روسیه، سوئد و آفریقای جنوبی گزارش شده بودند. وجود فاصله تکاملی نوکلئوتیدی ۰/۰۷۲۹ با ویروس RT30/2010 موید جدا بودن خاستگاه های این ویروس ها می باشد. ویروس های تحت ژنوتیپ XIII.2.1 متشکل از مجموعه ای از ویروس های بیماری نیوکاسل است که بین سال های ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ از کشور پاکستان گزارش شده اند. با توجه به زمان جداسازی ویروس RT30/2010 و وجود واردات غیر قانونی پرندگان زینتی از پاکستان به ایران که هر ساله بطور معمول انجام می شود به نظر میرسد منشاء ورود این ویروس از طریق مرغ های زینتی یا پرندگان زینتی مانند طوطی باشد. بخصوص اینکه بیشترین شباهت ویروس RT30/2010 به ویروس GU182323 است که در سال ۲۰۰۸ از پاکستان گزارش شده است. قابل ذکر است که عدم مشاهده این تحت ژنوتیپ در گله های مرغ تجاری استان در طی سال های گذشته را می توان به فال نیک گرفت و امیدوار بود که ویروس نتوانسته است خودش را به گله های حساس به بیماری برساند و به گونه ای منجر به قطع زنجیره انتقال به گله های تجاری در طی گذر زمان شده است.

اگرچه در این رخداد به نظر میرسد شانس با صنعت طیور استان همراه بوده است ولی این بدین معنی نیست که این امر همیشه اتفاق بیافتد. نظارت کامل در خصوص اینگونه مرادوات غیر قانونی می تواند نجات دهنده صنعت در آینده باشد و بایستی به عنوان یک دریچه جدی و فعال در انتقال بیماری به کشور مد نظر قرار گیرد. دومین راهبرد

عملی که در خصوص پیشگیری از این بیماری با ژنوتیپ های مختلف بیماری در سطح استان می توان در نظر گرفت این نکته است که بایستی اقدامات جدی در خصوص ورود یا قاچاق مرغ های زینتی یا پرندگان زینتی مانند طوطی از طریق کشور پاکستان اعمال نمود. اگرچه استقبال عمومی از خرید و فروش مرغ های زینتی و جوجه طوطی های سبز بخصوص در فصل بهار در استان خراسان رضوی زیاد می باشد ولی همواره بایستی در نظر داشت ورود هر یک از این پرندگان برابر است با احتمال ورود یک تحت ژنوتیپ جدید بخصوص از ژنوتیپ های XIII که سال های طولانی است که صنعت طیور کشور با این ژنوتیپ درگیر نیست. ناگفته پیداست که خطر ورود یک ژنوتیپ جدید به مراتب از تغییرات مرتبط با سیر تکاملی نیوکاسل در منطقه که قبلا اشاره شد خطرناک تر است چون اتفاقاتی که با ورود یک ژنوتیپ جدید خواهد افتاد برابر با تمام تغییراتی است که ویروس در صدد است طی سال های طولانی طی پاساژهای طولانی در میزبان حساس بدست آورد. از اینرو به نظر میرسد تمرکز بر این موضوع بایستی با سرعت و شدت بیشتری در کنار راهبرد اول دنبال شود. بعلاوه اینکه اعمال روش های پیشگیری در این خصوص عملیاتی تر و اجرائی تر می باشد. با توجه به شباهت زیاد ویروس های در حال گردش و احتمال وجود منشاء یکسان برای این ویروسها بهتر است تمرکز بیشتری بر ویروس های جدا شده از مرغ های بومی و یا سایر رده های پرندگان نمود تا بتوان با اطلاعات بیشتری به سمت طراحی روش های کنترل و پیشگیری بیماری حرکت کرد. چه بسا که اگر ورود جدیدی از ژنوتیپ های ویروس بیماری نیوکاسل در استان را تجربه کنیم به احتمال زیاد می تواند با منشاء پرندگان وارداتی باشد. با توجه به عدم اجرای قوانین سخت گیرانه برای این دریچه ورودی ویروس به کشور، بهتر است هر گونه وقوع بیماری نیوکاسل در مرغ های بومی استان را کاملا جدی و اورژانسی اطلاق نموده تمامی شرایط حذف و پاکسازی همانند آنچه برای آنفلونزای فوق حاد انجام می شود در این

موارد به اجرا گذاشته شود. اجرای واکسیناسیون سرتاسری یا حداقل توجه بیشتر به واکسیناسیون مرغ های بومی روشی دیگر برای کاهش وقوع بیماری و بالتبع کاهش بار ویروسی در منطقه خواهد بود.

به نظر میرسد تلاش انجام شده در این مطالعه از محدود مطالعاتی است که بصورت سیستماتیکو روشمند به جمع آوری بانک ژنی ویروس بیماری نیوکاسل در یک استان پرداخته است و سعی بر آن داشته که از اطلاعات بدست آمده در جهت ایجاد راهبردهای کنترل و پیشگیری بیماری استفاده نماید. بدیهی است پویایی این حرکت مبتنی بر استمرار و به روز بودن این بانک ژنی و ایجاد حرکت های رفت و برگشتی بین آزمایشگاه و مزرعه است.

References:

- ALDOUS, E., MYNN, J., BANKS, J. & ALEXANDER, D. 2003. A molecular epidemiological study of avian paramyxovirus type 1 (Newcastle disease virus) isolates by phylogenetic analysis of a partial nucleotide sequence of the fusion protein gene. *Avian pathology*, 200-237, 32 ,
- BOROOMAND, Z., JAFARI, R. A. & MAYAHI, M. 2016. Molecular characterization and phylogenetic study of the fusion genes of Newcastle disease virus from the recent outbreaks in Ahvaz, Iran. *Virusdisease*, 27, 102-105.
- BOZORGMEHRI-FARD, M. H & .KEYVANFAR, H. 1979. Isolation of Newcastle disease virus from teals (*Anas crecca*) in Iran. *J Wildl Dis*, 15, 335-7.
- BUTT, S. L., DIMITROV, K. M., ZHANG, J., WAJID, A., BIBI, T., BASHARAT, A., BROWN, C. C., REHMANI, S. F., STANTON, J. B. & AFONSO, C. L. 2019. Enhanced phylogenetic resolution of Newcastle disease outbreaks using complete viral genome sequences from formalin-fixed paraffin-embedded tissue samples. *Virus genes*, 1-11.
- CATTOLI, G., FUSARO, A., MONNE, I., MOLIA, S., LE MENACH, A., MAREGEYA ,B., NCHARE, A., BANGANA, I., MAINA, A. G. & KOFFI, J.-N. G. 2010. Emergence of a new genetic lineage of Newcastle disease virus in West and Central Africa—implications for diagnosis and control. *Veterinary microbiology*, 142, 168-176.
- DIEL, D. G., DA SILVA, L. H., LIU, H., WANG, Z., MILLER, P. J. & AFONSO, C. L. 2012a. Genetic diversity of avian paramyxovirus type 1: proposal for a unified nomenclature and classification system of Newcastle disease virus genotypes. *Infection, genetics and evolution*, 12, 1779-1770 ,
- DIEL, D. G., SUSTA, L., CARDENAS GARCIA, S., KILLIAN, M. L., BROWN, C. C., MILLER, P. J. & AFONSO, C. L. 2012b. Complete genome and clinicopathological characterization of a virulent Newcastle disease virus isolate from South America. *J Clin Microbiol*, 50, 378-87.
- DIMITROV, K. M., ABOLNIK, C., AFONSO, C. L., ALBINA, E., BAHL, J., BERG, M., BRIAND, F.-X., BROWN, I. H., CHOI, K.-S. & CHVALA, I. 2019. Updated unified phylogenetic classification system and revised nomenclature for Newcastle disease virus. *Infection, Genetics and Evolution*, 103917.
- EBRAHIMI, M. M., SHAHSAVANDI, S., MOAZENIJULA, G. & SHAMSARA, M. 2012. Phylogeny and evolution of Newcastle disease virus genotypes isolated in Asia during 2008-2011. *Virus Genes*, 45, 63-8.
- ESMAELIZAD, M., ASHTIANI, M. P., NIARAKI, S. J. & HASHEMNEJAD, K. 2012. Identification of 23 specific nucleotide patterns in the HN gene of Newcastle disease viruses isolated from Iran. *Turkish Journal of Biology*, 36, 135-142.

- GHALYANCHILANGEROUDI, A., HOSSEINI, H., JABBARIFAKHR, M., FALLAH MEHRABADI, M. H., NAJAFI, H., GHAFOURI, S. A., MOUSAVI, F. S., ZIAFATI, Z. & MODIRI, A. 2018. Emergence of a virulent genotype VIIi of Newcastle disease virus in Iran. *Avian pathology*, 47, 509-519.
- GHIAMIRAD, M., POURBAKSH, A., KEYVANFAR, H., MOMAYAZ, R., CHARKHKAR, S. & ASHTARI, A. 2010. Isolation and characterization of Newcastle disease virus from ostriches in Iran. *African Journal of Microbiology Research*, 4, 2492-2497.
- GOUDARZI, H., BORM, S., BASHASHATI, M., SABOURI, F., ABDOSHAH, M., NOURI, A., BANANI, M., EBRAHIMI, M. M & MOLOUKI, A. 2019. Characterization and full genome sequencing of a velogenic Newcastle disease virus (NDV) strain Ck/IR/Beh/2011 belonging to subgenotype VII (L). *Acta virologica*, 63, 217-222.
- HADIPOUR, M., HABIBI, G., GOLCHIN, P., HADIPOURFARD, M & SHAYANPOUR, N. 2011. The role of avian influenza, newcastle disease and infectious bronchitis viruses during the respiratory disease outbreak in commercial broiler farms of Iran. *Int J Anim Vet Adv*, 3, 69-72.
- HE, Y., TAYLOR, T. L., DIMITROV, K. M., BUTT, S. L., STANTON, J. B., GORAICHUK, I. V., FENTON, H., POULSON, R., ZHANG, J. & BROWN, C. C. 2018. Whole-genome sequencing of genotype VI Newcastle disease viruses from formalin-fixed paraffin-embedded tissues from wild pigeons reveals continuous evolution and previously unrecognized genetic diversity in the US. *Virology journal*, 15, 9.
- HEMMATZADEH, F., NAYERI, B. & TOFIGHI, E. 2006. Antigenic differences in Newcastle disease viruses isolated in Iran. *International Journal of Poultry Science*, 5, 408-41.
- KIANIZADEH, M., AINI, I., OMAR, A. R., YUSOFF, K., SAHRABADI, M. & KARGAR, R. 2002. Sequence and phylogenetic analysis of the fusion protein cleavage site of Newcastle disease virus field isolates from Iran. *Acta Virol*, 46, 247-51.
- KIANIZADEH, M., IDERIS, A., SHAHRABADI, M., KARGAR, R., POURBAKSH, S., OMAR, A. & YUSOFF, K. 1999. Biological and molecular characterization of Newcastle disease virus isolated from Iran. *Arch Razi Ins*, 50, 1-10.
- KIM, S. H., NAYAK, S., PALDURAI, A., NAYAK, B., SAMUEL, A., APLOGAN, G. L., AWOUME, K. A., WEBBY, R. J., DUCATEZ, M. F., COLLINS, P. L. & SAMAL, S. K. 2012. Complete genome sequence of a novel Newcastle disease virus strain isolated from a chicken in West Africa. *J Virol*, 86, 11394-5.
- LINDE, A. M., MUNIR, M., ZOHARI, S., STAHL, K., BAULE, C., RENSTROM, L. & BERG, M. 2010. Complete genome characterisation of a Newcastle disease virus isolated during an outbreak in Sweden in 1997. *Virus Genes*, 41, 165-73.
- MAYAH, V. & ESMAELIZAD, M. 2017. Molecular evolution and epidemiological links study of Newcastle disease virus isolates from 1995 to 2016 in Iran. *Archives of virology*, 162, 3727-3743.

MOLOUKI, A., MEHRABADI, M. H. F., BASHASHATI, M., AKHIJAHANI, M. M., LIM, S. H. E. & HAJLOO, S. A. 2019a. NDV subgenotype VII (L) is currently circulating in commercial broiler farms of Iran, 2017–2018. *Tropical animal health and production*, 51, 1247-1252.

MOLOUKI, A., MEHRABADI, M. H. F., BASHASHATI, M., AKHIJAHANI, M. M., LIM, S. H. E. & HAJLOO, S. A. 2019b. NDV subgenotype VII(L) is currently circulating in commercial broiler farms of Iran, 2017-2018. *Trop Anim Health Prod*, 51, 1247-1252.

MOMAYEZ, R., GHARAHKHANI, P., POURBAKHS, S. A., TOROGHI, R., SHOUSHARI, A. H. & BANANI, M. 2007. Isolation and pathogenicity identification of avian paramyxovirus serotype 1 (Newcastle disease) virus from a Japanese quail flock in Iran. *Archives of Razi Institute*, 62, 39-44.

MUNIR, M., CORTEY, M., ABBAS, M., AFZAL, F., SHABBIR, M. Z., KHAN, M. T., AHMED, S., AHMAD, S., BAULE, C. & STÅHL, K. 2012. Biological characterization and phylogenetic analysis of a novel genetic group of Newcastle disease virus isolated from outbreaks in commercial poultry and from backyard poultry flocks in Pakistan. *Infection, Genetics and Evolution*, 12, 1010-1019.

NATH, B., BARMAN, N. N. & KUMAR, S. 2016. Molecular characterization of Newcastle disease virus strains isolated from different outbreaks in Northeast India during 2014–15. *Microbial pathogenesis*, 91, 85-91.

SABOURI, F., MARANDI, M. V., KARIMI, V., MALEKAN, M. & BASHASHATI, M. 2016. Genetic analysis of avian paramyxovirus type I strains isolated from backyard poultry in Iran. *Turkish Journal of Veterinary and Animal Sciences*, 40, 750-756.

SABOURI, F., VASFI MARANDI, M. & BASHASHATI, M. 2018. Characterization of a novel VIII sub-genotype of Newcastle disease virus circulating in Iran. *Avian pathology*, 47, 90-99.

SHABBIR, M. Z., ZOHARI, S., YAQUB, T., NAZIR, J., SHABBIR, M. A. B., MUKHTAR, N., SHAFEE, M., SAJID, M., ANEES, M. & ABBAS, M. 2013. Genetic diversity of Newcastle disease virus in Pakistan: a countrywide perspective. *Virology journal*, 10, 170.

SHITTU, I., SHARMA, P., VOLKENING, J. D., SOLOMON, P., SULAIMAN, L. K., JOANNIS, T. M., WILLIAMS-COPLIN, D., MILLER, P. J., DIMITROV, K. M. & AFONSO, C. L. 2016. Identification and Complete Genome Sequence Analysis of a Genotype XIV Newcastle Disease Virus from Nigeria. *Genome Announc*, 4.

SOLTANI, M., PEIGHAMBARI, S., POURBAKHS, S., ASHTARI, A., FAR, A. R. & ABDOSHAH, M. 2019. Molecular characterization of haemagglutinin-neuraminidase gene among virulent Newcastle disease viruses isolated in Iran. *Iranian journal of veterinary research*, 2.1, 1.

TAMURA, K., NEI, M. & KUMAR, S. 2004. Prospects for inferring very large phylogenies by using the neighbor-joining method. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 101, 11030-11035.

- TOROGHI, R. 2011. Isolation and nucleotide sequencing of the fusion protein gene cleavage site of Newcastle disease viruses contributing in respiratory syndromes of commercial chicken flocks in Khorasan Razavi province. *RVSRI Project Final Report*
- TOROGHI, R. An investigation into the contribution of various infectious viral and bacterial agents in poultry respiratory diseases in northeast Iran. 4th International Veterinary Poultry Congress, February 16-17, 2014 Iran, Tehran.
- WANG, J., LIU, H., LIU, W., ZHENG, D., ZHAO, Y., LI, Y., WANG, Y., GE, S., LV, Y., ZUO, Y., YU, S. & WANG, Z. 2015. Genomic Characterizations of Six Pigeon Paramyxovirus Type 1 Viruses Isolated from Live Bird Markets in China during 2011 to 2013. *PLoS One*, 10, e0124261.
- WANG, J., LV, Y., ZHANG, Y., ZHENG, D., ZHAO, Y., CASTELLAN, D., LIU, H. & WANG, Z. 2016. Genomic Characterizations of a Newcastle Disease Virus Isolated from Ducks in Live Bird Markets in China. *PLoS One*, 11, e0158771.
- XU, M., CHANG, S., DING, Z., GAO, H. W., WAN, J. Y., LIU, W. S., LIU, L. N., GAO, Y. & XU, J. ۲۰۰۸. Genomic analysis of Newcastle disease virus strain NA-1 isolated from geese in China. *Arch Virol*, 153, 1281-9.
- ZHANG, Y., ZHANG, S., WANG, X. & ZHANG, G. 2012. Complete genome sequence of a subgenotype VIIId Newcastle disease virus circulating predominantly in chickens in China. *J Virol*, 86, 13849-50.